

Hugo Bouter

Gersteoogst en tarweoogst

‘En zij kwamen in Bethlehem, aan het begin van de gersteoogst.’

‘Zo bleef zij dicht bij de meisjes van Boaz om te rapen, tot de gersteoogst en de tarweoogst voorbij waren.’

Ruth 1:22; 2:23

De gersteoogst geeft de *aard* van het nieuwe leven aan, het is het leven van de opstanding, het leven aan de overzijde van dood en graf. En de tarweoogst geeft de *plaats* van het eeuwige leven aan: het wordt genoten in het Vaderhuis, daar waar de Heer Zelf is en waar Hij ieder die Hem dient een plaats belooft (‘waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn’). Het eerste heeft te maken met het Paasfeest (vgl. Joh. 6:9vv.), waarop de eerste schoof van de gersteoogst voor het aangezicht van de Heere werd bewogen door de priester.

Het tweede houdt verband met het Pinksterfeest (vgl. Joh. 12:24, 26). Kort gezegd, uit het tarwegraan dat in de aarde is gezaaid (de gestorven Christus), is een rijke oogst aan eerstelingen voor God voortgekomen. Op het Pinksterfeest werden er twee tarwe-beweegbroden als een nieuw graanoffer aan God aangeboden (Lev. 23:17-20). Dit eerstelingsoffer spreekt van de ene gemeente van Christus, die gevormd is op de Pinksterdag, maar bestaat uit Joden én heidenen.
